

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدين بوم وېر زنده يک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده

شهر اسن - المان

مهر تکفیر

بنده يک شاعر بی نام و نشان
که نه وبسیت و نه مېسیت مراست
نه کتابی و نه ، مجموعه شعر
که فرستم به شما ، آنچه سزااست
صادق و ساده و صافم به خدا
که ز **تزوير** ، مرا راه جداست
نه **لباسش** به تن خود کردم
نه ، گذارم که به جان رفقااست
آن **لباسيست** ، پُر از **ريب** و **ريا**
در خور و شان همه **شيخ دغااست**
نه به اندام و ، تن ما زيبد
نه سزاوار قدر سرو شماست
نقدکی نرم ، رقم میدارم
کمکی گرم و به دلها چو دواست
کار و باری به کسی نيست مرا
جز کسانیکه روان ، **راه خطااست**
هموطن ، در بدر و ، آواره
زانکه **بدبختی** ز ، **جهل علماست**
علما بسکه **سياسي** شده اند

کُل سیاست به **بغل جیبِ ملاست**
 بسکه از **دین** ، **تجارت** کردند
دین بیچاره، کنون **پا به هواست**
 نقدی انشا شدی از خامه من
 همه گفتند که چون است و چراست
 میتوانی به همه بنویسی
 گر به (**ارشاد**) نویسی نه روانست
 زانکه (**ارشاد**) ، شهادت دادی
 ورنه میدیدی که گردش به هواست
 همگی **گنگه و کورند** و ، **کر اند**
 بسکه ترسی به دل از **مهرِ ملاست**
خفه کردند ، **صدایم** به **گلو**
مهر تکفیر، **خوشا** ، **فخر** و **سزاست**
 کمکی حاشیه رفتم ، به خدا
 دل بی پیرِ مرا ، دستِ سخاست
 آدرسِ شخصی من ، خواهی اگر
 بنویسش ، به تو گویم که کجاست
 عشق ، شهر است و محبت ، وطنم
 کوچه دل ، و خیابانِ وفاست
 گر بخواهی که بخوانی اثرم
افگ ، **آزاد** ، **دَت** و **کام** ، نماست
 میتوانی که دهی نمره من
 به دل هر که اگر جای بماند
صفر و صفر و چل و نه ، **دوصد و یک**
پنج و سه ، **هشت 0** **شش و سه** ، **هشت** بجاست
 بیش ازین نیست ز « نعمت » سخنی
 اُذُن واعیه امروز که راست

(14 اکتوبر 2008)